

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 14563

гр. София, 28.04.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав, в
закрито заседание на 28.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

като разглежда дело номер **4332** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/. Делото е образувано по жалба на Н. Н. Т. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ с № 24-1204-000263/05.03.2025г., издадена от младши автоконтрольор ОДМВР-С., сектор ПП. С нея на основание чл. 171, т.2 б. "Л" от ЗДвП му е наложена принудителна административна мярка – временно спиране от движение на МПС – Х. И-20, с ДК [рег.номер на МПС] за срок от 1 месец. Направено е искане за спиране предварителното изпълнение на оспорената заповед. Молбата е обоснована с факта, че жалбоподателят полага грижи за близка роднина в тежко здравословно състояние, негова баба, която живее в М. и която транспортира за лечение с автомобила. Спирането на автомобила от движение щяло да затрудни възможността за лечението ѝ и да доведе и до значителни имуществени вреди, тъй като жалбоподателят се налагало да пътува по работа, във връзка със сключени договори за счетоводни услуги. Представени са документи - епикриза на Н. С. за лечение в МБАЛ НКБ в периода от 10.04.2025г. - 14.04.2025г., справки за роднинска връзка на лицето с жалбоподателя, лизингов договор за автомобила и доказателства за твърдяната трудова заетост.

Съдът след като се запозна с доказателствата по административната преписка намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране, е процесуално допустимо, като подадено в срок, от активно легитимно лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е НЕОСНОВАТЕЛНО по следните съображения:

Съгласно приложимата разпоредба на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презюмира съществуването на една, повече или на всички предпоставки и цели по чл. 60 от АПК, които са: да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда, или по искане на някоя от страните - в защита на особено важен неин интерес.

Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия.

В конкретния случай принудителната административна мярка е наложена въз основа на АУАН серия АД№ 700802/05.03.2025г., с който е установено, че е налице извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, който забранява при движение с МПС в населено място водачите да превишават разрешената скорост. Сочи се, че в случая превишението е с над 50 км., което обуславя наличието на предпоставки за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 2, б. Л от ЗДвП. С акта се установява, че жалбоподателят е извършил това нарушение като водач на процесния автомобил на 23.08.2024г., около 09,11 часа в [община], на път Първи клас I-8.

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда. Законната презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на жалбоподателя е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно.

В случая жалбоподателят излага аргументи, в насока, че в конкретния случай е налице възможност да настъпят значителни и труднопоправими вреди по смисъла на чл. 166, ал. 2 от АПК. Конкретно е посочено, че ще бъде сериозно затруднен да изпълнява трудовите си задължения, тъй като същите са свързани с непрекъснато пътуване с процесния автомобил, който е предмет на процесната заповед както и че ползва автомобила за транспортиране на възрастна и болна роднина. Съдът намира, че в случая интересите на жалбоподателя са непротипопоставими

на защитения от законодателя обществен интерес - да се осигури животът или здравето на гражданите, което означава, да се защитят особено важни държавни и обществени интереси. Посочените от лицето вреди нямат характер на значителни и трудно поправими вреди, които да обуславят спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорената ПАМ. Същите могат да се предотвратят от жалбоподателя и по друг начин – чрез ползване на друг автомобил. Тоест, те не са в пряка и непосредствена причинна връзка с допуснатото предварително изпълнение на заповедта и не биха били в резултат от него. Видно от представената заповед, тя е връчена, съответно действа от 10.04.2020г. От представената епикриза се установява, че в периода на действия на тази заповед - от 10.04.2025г. до 14.04.2025г. бабата на жалбоподателя е транспортирана и лекувана в МБАЛ НКБ ЕАД - С., т.е. спирането на автомобила не е попречило на лечението на жената. Що се отнася до твърдяното затрудняване на трудовата дейност на жалбоподателя, безспорно, такова ще е налице, но описаните вреди не може да се квалифицират като значителни или трудно поправими. Ако обжалваната заповед бъде отменена, те може да се компенсират по реда на обезщетителните производства.

Обоснованият от жалбоподателя личен интерес не може да се противопостави на значимостта на защитения.

По изложените съображения, съдът приема искането за неоснователно и реши, че следва да го остави без уважение и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Н. Н. Т., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място], ул. "Р. Ж. №19", ЗА СПИРАНЕ НА ПРЕДВАРИТЕЛНОТО ИЗПЪЛНЕНИЕ на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ с № № 24-1204-000263/05.03.2025г., издадена от младши автоконтрольор ОДМВР-С., сектор ПП.

Определението може да се обжалва с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението, чрез Административен съд-София-град до Върховния административен съд на Република България.

Съдия: